

Poslanec na černé listině: Hlásím se do boje! Kádrováci ze Senátu se překonávají. Umlčování a vypínání pokračuje. Ústavy a deklaráce jen cary papíru. Za názory zítra do basy. Svoboda projevu neznamená svoboda po projevu

protiproud.info/politika/7209-poslanec-na-cerne-listine-hlasim-se-do-boje-kadrovaci-ze-senatu-se-prekonavaji-umlcovani-a-vypinani-pokracuje-ustavy-a-deklarace-jen-cary-papiru-za-nazory-zitra-do-basy-svoboda-projevu-neznamena-svoboda-po-projevu.htm

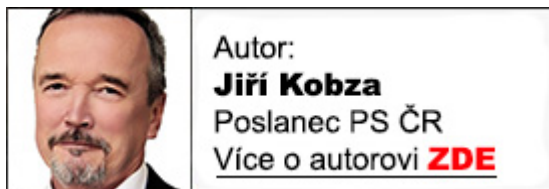
24. 5. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Jiří Kobza popisuje, jakým způsobem a s jakou intenzitou je v posledních letech u nás likvidována svoboda slova a vyzývá k její obraně - dokud je ještě co bránit

23. května jsem měl tu čest vystoupit v Senátu na semináři „Svoboda projevu a po projevu“, který pořádala paní senátorka JUDr. Daniela Kovářová - a kterému senátní Ústavně-právní výbor na poslední chvíli odebral záštitu, kterou mu předtím udělil.

Kádrové oddělení Senátu v akci

Důvodem byly nevyhovující „kádrové profily“ jednotlivých panelistů, mezi které patřili mj. poslankyně Nina Nováková, senátor Jiří Čunek, právník Ondřej Dostál, Daniel Vávra a Vlastimil Veselý ze Společnosti pro obranu svobody projevu - či publicista a vydavatel Michal Semín. Je čest patřit do takové společnosti.

A, ano, předseda senátního Ústavně-právní výboru Tomáš Goláň si skutečně vyžádal vypracování podrobných materiálů o politických a názorových profilech jednotlivých panelistů, tedy jakési jejich kádrové posudky, na jejichž základě následně rozhodl o zrušení záštity pro akci senátorky Kovářové.

Dovolím si krátce citovat ze svého posudku:

- „Jiří Kobza je český politik, poslanec za SPD, člen Zahraničního výboru. Evropské hodnoty jej řadí mezi aktivní šířitele proklemelských dezinformačních narativů.
- Dlouhodobě se staví do pozice proti Evropské unii s čímž souvisí i jeho podpora přímé demokracie. (???)
- Kobza podporuje referendum o vystoupení z EU, přičemž se odvolává na argument, že pokud se hlasovalo o vstupu do EU, lze hlasovat i o výstupu z EU. Stejně jako proti EU se vymezuje proti přijetí eura.
- Zpochybňuje svobodu slova v České republice, přičemž tvrdí, že dochází k orwellizaci společnosti.
- Česká televize dle něj v oblasti zpravodajství a publicistiky je politicky a názorově nevyvážená a neobjektivní.
- Je proti vojenské podpoře Ukrajiny, ať už se jedná o dodávky zbraní či jinou vojenskou pomoc. Vymezuje se proti LGBT+“.

Ano, jsem vinen.

Čtěte ZDE: Totální válka proti svobodě slova: Jen naivní či zaprodání to nevidí. Cenzura už je pro Západ normou. Stejně jako pálení knih nacisty. Co přijde dříve: Vzpouora, nebo železná pěst vlády? Střemhlav do "ohně marnosti" - jako už tolikrát?

A toto je projev, který jsem na seminář přednesl

Bývalý prezident Konga, Mobutu Sese Seko Kuku Ngbendu Wa Za Banga, prohlásil, že svoboda projevu je zaručena, ale svoboda po projevu už nikoliv.

Před pěti lety jsem pořádal v Poslanecké sněmovně odborný seminář s názvem „Svoboda slova a právo občana na pravdu“. Nesliboval jsem si od toho, že touto jednou konferencí otevřu oči těm, kdo lež považují za pravdu. Rozhodně jsem si naivně nemyslel, že jedno setkání odborníků, jakkoli hojně navštívené občany a sledované na sociálních sítích, a následně vydaný sborník změní svět.

Jen jsem chtěl pojmenovat základní důvody, proč už tehdy všude kolem nás lež vítězila nad pravdou. A dnešní situace je v tomto ohledu svobody řádově ještě mnohem horší.

Co vše souvisí se svobodu slova?

Mediální manipulace s fakty, které se smí šířit a které je nutné zamlčet, aby byl vytvořen ten správný, ideologicky korektní obraz, jakkoliv pokroucené reality. Cenzura mediální, i na sociálních sítích, jejich vypínání, vypínání webů, platforem a satelitních kanálů (+ autocenzura).

Boj režimu s „dezinformacemi“ bez ohledu na to, jak pravdivé mohou být, Informační šum, kde podstatné informace jsou zakrývány záplavou bagatelních a bulvárních polopravd. Přepisování moderní historie tak, aby nová interpretace odpovídala ideologickým cílům. Jde zejména o reinterpretaci výsledků druhé světové války. Otáčení významu slov (eurospeak), kdy například termíny jako vlast, svoboda či demokracie se staly téměř invective a označují podle mainstreamu proruské aktivisty, snadno poznatelné podle české vlajky na profilu či v ruce.

Používání pouze povolených symbolů – viz mlčení médií ohledně nacistických označení ukrajinských zbraní versus trest půlroční podmínky za nášivku takzvaných wagnerovců. Vytváření tzv. narativů, což je zodpovědnost za to, co jsme neřekli.

Čtěte ZDE: Baba Totalita přitvrzuje: Co takhle nás postřílet? Samozřejmě, vždy půjde jen o "doporučení". Kdo nemiluje Unii, je vlastně terorista. Které konspirační teorie jsou správné? A která cenzura? A co takhle nějaký další převrat? Že fuj?

Co jsou to dezinformace

Dezinformační průmysl – takzvaný „boj proti dezinformacím,, také velmi dobře živí řadu organizací, pseudoexpertů a „odborníků“ Jeden z nich, František Vrabel ze společnosti Semantic Visions nedávno prohlásil: „Propagandu z východu je třeba tvrdě potírat i zákazem celých sociálních sítí!“

Další jeho citát je rovněž pozoruhodný: „Nejlepší dezinformace je ta, která je zcela pravdivá a její síla spočívá v přetočení narativu na konci této informace.“ Opravdu to nenapsal Orwell ani Huxley....

Položme si otázku, co vlastně znamená svoboda slova třeba v podání nejvlivnějšího média v naší zemi, tedy takzvané veřejnoprávní České televize. Je to svoboda projevu a názoru pro úzkou a názorově stejnorodou skupinu novinářů a údajně nezávislých expertů, svoboda šířit éterem účelově vybrané informace, polopravdy i prosté lži - prostě šířit vládní a eurounijní propagandu, ať je sebepokrytečtější či úplně tupá. Za peníze všech koncesionářů, všech občanů České republiky. I těch, které vybraná sorta politiků a pseudoexpertů z veřejnoprávních obrazovek denně napadá.

Svoboda slova podle premiéra

A posuňme se dál. Předseda ODS, která měla nominálně vždy v erbu svobodu slova a předseda vlády Petr Fiala v rozhovoru pro regionální Deníky poměrně nedávno pravil:

„My musíme chránit za každou cenu, a na tom záleží osobně i mně, svobodu slova, projevu, všechny atributy, které ke svobodné společnosti patří, na druhé straně lidé mají právo na to, aby informace byly korigovány. My se soustředíme hlavně na pozitivní vyvracení dezinformací, ale neopustíme ani cestu nástrojů pro legální postih těch, kteří je šíří...“

Co to v překladu znamená? Máme zde svobodu slova, ale běda, když vyslovíte něco, co se nám nelíbí a nehodí do krámu. V tom okamžiku je Vaše svoboda slova omezena, protože jste dezinformátor, a my s vámi zatočíme. Po bolševicku, chtělo by se dodat slovy jedné české filmové klasiky. Prostě svoboda slova podle vlády platí jen pro jimi povolená slova. Svoboda projevu je fajn, ale co takhle svoboda po projevu?

A už se to také děje, samotná zpráva o extremismu ministerstva vnitra, což už samo o sobě je pochybný nástroj v demokratickém státě - neřkuli tehdy, je-li zneužíván k ostrakizaci politické a názorové opozice, přiznává, že v současné době je za veřejně verbálně projevené názory trestně stíháno více než sedmdesát osob. Nehledě na četné profesní a existenční ostrakizace.

Svoboda slova v podání dnešní vlády je tak tedy něčím na způsob Orwella - jejím pravým opakem.

Čtěte ZDE: Jak cenzurovat všechny a všechno: Najmeme si dobrovolníky! Anonymní experti na zavádění totality. Vrchního fízla už známe. Fialový pokrytec jenom mlží. Rusofilové proti nesvobodě. Lži o konci světa? Fiala skáče podle Putina?

Cenzura

Slovník cizích slov uvádí k termínu cenzura tento význam: Úřední zkoumání obsahu všeho, co je určeno ke zveřejnění, a to se zřetelem na zájmy státní, politické a mravnostní. Pro naše účely zůstaňme u restrikce nežádoucích projevů politického charakteru.

Ve všech dobách bylo pro cenzuru typické to, že je náhradou za otevřenou diskusi, polemiku a argumentaci. K cenzuře jako k formě vrchnostenského násilí se uchyluje taková mocenská elita, která nedokáže občany přesvědčit o svých idejích, o svých politických praktikách a o své perspektivnosti. Koho mi to jenom připomíná?

Politická moc tohoto typu často sahá k autoritářskému systému příkazů a zákazů, včetně cenzury, omezování svobody slova a trestání za názor. Po léta jsme si namlouvali, že cenzura je jakýmsi mrtvým a vyhaslým pojmem z hluboké minulosti. Poslední roky a měsíce nás přesvědčují o opaku.

Naše svobody jsou postupně okrajovány, lidé, kteří projevují názory odlišné od vládního a společensko-mediálního mainstreamu jsou nálepkováni, dehonestováni, umlčováni a vypínáni. Do veřejnoprávních médií nesmí.

A ani ony tolik vzývané sociální sítě a platformy v tomto nejsou o mnoho svobodnější. Možná spíše naopak. Jsou z nich vymazávány nehodící se příspěvky, účty názorově nežádoucích osob jsou blokovány. Sám to cítím takříkajíc na vlastní kůži, když je omezován dosah mých příspěvků v režimu tzv shadow banningu a kdy mi je zakazována reklama a propagace mnoha mých článků či videí.

V rámci Evropské unie již má cenzura a boj proti svobodě slova svojí vlastní eurokomisařku v podobě Věry Jourové, která se navíc bezostyšně hlásí k liberalismu a liberální demokracii. Z cenzury se stal i velmi dobrý byznys, je možné na ni čerpat granty a dotace i z peněz těch, které má postihovat.

Přítom existují mezinárodní i naše vlastní dokumenty, které cokoli podobného cenzuře zcela zakazují. Zásady nedotknutelnosti svobody slova jsou obsaženy už například v článku 19 Všeobecné deklarace lidských práv OSN z roku 1948, který říká:

Každý má právo na svobodu přesvědčení a projevu; toto právo nepřipouští, aby někdo trpěl újmu pro své přesvědčení, a zahrnuje právo vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky jakýmikoli prostředky a bez ohledu na hranice.

Čtěte ZDE: Pokrok: Máme strach mluvit, tak se alespoň svlékneme! Seznam zakázaných témat. Jaký teď na Hradě vlaje symbol? Šikana bude dál přitvrzovat. Cenzuru už vnímají i obyčejní lidé. Pohřeb starých časů? Dokud dýchám, doufám

Se svobodou slova je samozřejmě spojena i odpovědnost. Odpovědnost těch, kteří určité názory veřejně šíří. Respektování pravdy a práva veřejnosti na pravdu by také mělo být prvořadou povinností novinářů. Je toto v České republice dodržováno a respektováno? Odpovězme si každý sám...

Liberálové a „liberálové“

Jedním z nejvýznamnějších filozofů liberalismu - a moderních dějin vůbec - byl bezesporu anglický myslitel a ekonom John Stuart Mill. Na kterého se mimochodem odvolává i mnoho našich současných vládních Itakzvaných iberálů.

Přestože sám jsem bytostným konzervativcem, velmi rád zde připomenu některé teze z jeho díla „O svobodě myšlení a slova“. Z díla, které je jedním ze základních myšlenkových pilířů konceptu svobodné a demokratické společnosti.

V kapitole o svobodě smýšlení a svobodě diskuse Mill formuluje a obhájí stanovisko, že člověk ve skutečně svobodné společnosti by měl mít právo vyjádřit naprosto jakýkoli názor a každému takovému názoru by měl být dán prostor na rovnou diskusi. Mill tuto myšlenku obhájí následujícími argumenty.

Za prvé. Pokud bychom nepřipustili k debatě nějaký názor, je možné, že bychom tím umlčeli pravdivou myšlenku. Vzhledem k našim přirozeně omezeným rozumovým schopnostem si nemůžeme být stoprocentně jisti pravdivostí názorů. Nikdy nemůžeme dopředu s jistotou vědět, že názor, který se snažíme potlačit, je nepravdivý.

Za druhé. I kdyby umlčený názor byl nepravdivý jako celek, mohl by, jak se podle Milla navíc často stává, obsahovat alespoň zrnko pravdy. A vzhledem k tomu, že převládající názory skoro nikdy nejsou úplně pravdivé, tak jedinou možností, jak docílit toho, aby pravda vyšla na světlo, je podrobit tento názor diskusi s názorem protichůdným.

Čtěte ZDE: Utahování šroubů: Kauza Ševčík jako první signál tvrdé fáze normalizace? Ostudný rektor skončí na smetišti dějin. Nejde jen o VŠE, tohle je vážný spor o charakter státu. Prezident ANO-ALE je

vzorem zbabělosti. Vzkaz pro všechny

Za třetí. I pokud by určitý všeobecně přijatý názor byl pravdivý, tak dokud není napadán a podrobován diskusi a konfrontován s protiargumenty, tak hrozí, že bude jeho zastánci vnímán a akceptován pouze jako určitý předsudek nebo dogma. Bez vnitřního ztotožnění se s ním.

Proč je svoboda slova nutnou podmínkou demokracie

Společnost tedy může mít tendenci ostrakizovat názorové menšiny a odrazovat je od jejich vlastního rozvoje, protože určité takto přijaté dogma získá neoprávněnou sílu něčeho již prověřeného, a tedy neomylného, což neodvratně vede k tomu, že společnost nebude zohledňovat potenciální slabiny daného názoru.

Toto vše platí o to více ve chvíli, kdy nějaký nepohodlný názor nejen cenzurujeme, ale kdy ho dokonce chceme trestně sankcionovat, čehož jsme, bohužel, v současnosti nedobrovolnými svědky čím dál častěji a s čímž se nesmíme smířit.

O lidských svobodách a lidských právech, nota bene o takových svobodách a právech, které nám garantuje český ústavní pořádek, česká Ústava a Listina základních práv a svobod jakožto normy nejvyšší právní síly, nestačí pouze čas od času teoretizovat.

I když i to je nesmírně důležité a já znovu děkuji paní senátorce Kovářové za to, že přes veškerá protivenství a přes veškeré překážky, které ji byly kladeny do cesty i tady v Senátu, uspořádala tento nesmírně důležitý a přínosný seminář.

Za lidská práva a občanské svobody je tedy třeba se s osobním nasazením tvrdě postavit vždy, když jsou v ohrožení, nebo když jde o ohrožení svobody konkrétních lidí jen proto, že veřejně projevíli určitý názor, který je vládnoucímu režimu nepohodlný.

Za tyto hodnoty je nutné a nezbytné postavit se v každé takové konkrétní situaci, a jde to nejrůznějšími způsoby. Ideálně v kooperaci nejrůznějších osobností a spolků, pro které jsou ústavní práva a svobody svaté.

Myslím si, že tento seminář by klidně mohl být platformou, na které by takováto institucionalizovaná kooperace mohla vzniknout – aby zasahoval vždy tam, když půjde o svobodu slova a o svobodu lidí za projevený názor.

Hlásím se do boje!

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

7472813001/5500

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
